

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n jäsenlehti

PROSÄIKKÄRI

1

2025

KANNEN KUVA:

Liiton Kultakuvakisan sarjan Muu maailmankaikkeus voittaja-kuva, Pille Piret Matalojan Palsintien poroportti.

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n jäsenlehti

ISSN 2490-1776 (painettu)
ISSN 2490-1784 (verkkojulkaisu)

48. vuosikerta
Lehti ilmestyy 4 kertaa vuodessa

Vastaava päätoimittaja:
Kai J Rantanen

Toimitus:
Lapin Kullankaivajain Liitto ry
PL 86, 99871 Inari

Ilmoitushinnat:
1/1 s. 312 € (2. kansi)
1/1 s. 240 €
1/2 s. 162 €
1/3 s. 108 €
1/4 s. 84 €

Graafinen suunnittelu ja taitto:
Liisa Hertell, LH Viestintä

Paino:
Kirjapaino Hermes Oy, Tampere

TÄSSÄ NUMEROSSA

- 3 Pääkirjoitus: Taideasioita, taideasioita...
- 4–5 Puheenjohtajan palsta: Perustuslakitallebaanit kullankaivajien kimpussa
- 6–15 Kultakuvakisa 2024 tuomaroiitiin seminaariristeilyllä
- 16–20 Lapin Kullankaivajain Liitto 75 vuotta ja kullanhuhdontakisat 50 vuotta – Tankavaarassa juhlat
- 21 Kultamuseon vaihtuva näyttely nykypäivän kullankaivusta
- 22–25 LKL:n vuosikokous 2025
- 26 LKL:n yhteisalueiden ohjeistusta vuodelle 2025 – Liiton välivarastointialueet
- 27–28 LKL:n koko jäsenistön vapaassa käytössä olevat kullanhuhdontalupa-alueet vuonna 2025
- 29 Kaivukauden 2025 viralliset liiton tapahtumat Yhteystietoja virkateiden ja tienvarsien kulkijoille
- 30–32 Olavi ”Olli” ”Nopsajalka” Lind (1937–2025)
- 33 Merkkipäivät
- 34 Hae liiton va. toiminnanjohtajaksi Kokko-Heikin makkaranätkä ja Prospäkkäriin toimittaminen
- 35 Lemmenjoen veneaikataulut 2025

LKL:N HALLITUS

Puheenjohtaja:
Antti Peronius
puh: 050 436 2316
antti.peronius@gmail.com

Varapuheenjohtaja:
Ami Telilä, Lemmenjoki
puh: 050 3073 248
amitelila@gmail.com

Sihteeri:
Kai J. Rantanen, Inari
puh: 040 774 6773
mullin.mallin@gmail.com

Esko Orava, Sinettä
puh: 0400 323 433
esko.orava@suomi24.fi

Hannu Raja, Jalasto
puh: 050 365 6570
hannu.raja@netikka.fi

Jutta Vehviläinen, Rovaniemi
puh: 040 727 9309
jutta.vehvilainen@gmail.com

Tapio Soukka, Muhos
puh: 050 540 3554
soukka.tapio@gmail.com

LKL:N PANKKITILIT

Jäsenmaksutili: FI45 2177 3800 0049 77

Jäsenmaksut vuodelle 2025:
– täysi-ikäiset 33,00 €
– nuorisojäsen 16,50 €
– liittymismaksu 14,00 €

Muut maksut: FI95 1201 3000 1031 83

JÄSENASIAIT

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry
PL 86, 99871 Inari
puh. 0400 836 500
s-posti: info@kullankaivajat.fi
kotisivut: www.kullankaivajat.fi

Taideasioita, taideasioita...

Siellä merenrantakaupungissa jossa synnyin, oli tuttavapiirissämme kaveri joka olisi muuten ehkä tullut määritellyksi ITE-taiteilijaksi (ITE: itse tehty elämä), mutta itse tehtyä elämää ei vielä silloin oltu keksitty ja siten kun se keksittiin, hän olikin jo kuvanveistäjä.

Kuulumisia kysyttäessä hän vastasi aina mietteläänä; taideasioita, taideasioita...

Eräänlaisia ITE-taiteilijoitahan ovat kullankaivajatkin. Oikeastaan kahdenkin eri näkökulman kautta; kullankaivajayhteisö on elänyt itse tehtyä, mutta varsinkin sääntö-Suomen virkamiesarmeijan kipsilevykoppeihin sietämättömän anarkistiselta ja siksi kadehdittavalta kuulostavaa elämää ja saanut siellä rakennettua itse tehdyn elinkeinon – joka oli täysin vailla yhteiskunnan tukiakin niin elinvoimainen, että siltä piti valheellisin perustein kampittaa jalat alta.

Noilta vuosikymmeniltä ovat Lapin kultaperinteen taltioinnin mannerlaatat. **Mäkipurot**, **Jarmo Jääskeläisen** “Maailman paras paikka”, **Stigzeliuksen** suurteos “Kultakuume” ja **Seppo J. Partasen** historian lehdistä esiin kaivat ja ikonisoimat kultakenttien sankarit, veijarit ja huijarit. **Åke Lindmanin** vuosikymmeniä sisällään kantama ja synnytyksvaiheessa vielä useita metamorfooseja kokenut “Lapin kullan kimallus” – joka oli ilmestyessään meille kullankaivajille arvokas jo aikalaiskokemuksena, mutta tuntuu ainakin omasta mielestäni keräävän katsomiskertaa toisensa jälkeen kullan kimallusta ympärilleen. Tuntui, että niillä pärjättiin hyvin.

Jostakin luonnonoikusta usein melko spektaakkelimaisiin paikkoihin rikastunut luonnon huuhdontakulta, sen vuosituhantiset kaivu-

prosessit – ja kaivajat itsessään – ovat orgaanisesti kiehtovan kuvauksellinen ja emotionaalinen kokonaisuus sanassa ja kuvassa. Liki taiteellinen performanssi.

Toissa keväänä liitto palkitsi elokuvaohjaaja **Jalmari Helanderin** Vuoden Kullankaivajateko -huomionosoituksella sitkeän ja periksiantamattoman kullankaivajahahmon luomisesta maailmanlaajuisen levityksen saaneen ja miljoonaluokan tuottoihin ylänneeseen “Sisu”-elokuvaansa. Liiton edunvalvontatoimikunta tosin oli pahoillaan siitä, että Helanderin kullankaivaja Korpi antoi kullankaivajista turhankin humanin ja yhteistyökykyisen kuvan.

Tuntuu, että Lemmenjoen ammattimaisen kullankaivun alasajo sai aikaan laajemmankin ilmiön tarpeelle kullankaivajayhteisön erikoislaatuisten elämäntarinoiden taltiointiin.

Vuosien taustatyön pohjalta syntyivät kulttuurihistoriallisestikin ansiokkaat **Milla Peltosen** ja **Ilmari A. Kankaalan Telilöiden** ja **Merenluotojen** kullankaivajaperheitä kertovat historialle ja tapahtumille uskolliset elämäkertateokset “Äidin kullat” ja “Taistelu Lemmenjoen kullasta”, jotka molemmat laajentavat tarinan näkökulmaa yksittäisten kullankaivajien periksiantamattomasta taistelusta elinkeinonsa puolesta laajempaan yhteiskunnalliseen kontekstiin.

Keväällä Euroopan arvostetun dokumenttielokuvafestivaalin CPH:DOX:n kilpailusarjassa Kööpenhaminassa ensi-iltansa saanut **Juho-Pekka Tanskasen** seurantaladokumentti “Aurinko laskee Lemmenjoella” on kiertänyt isoilla kankailla kotimaassakin. Lemmenjoen kaivospiirien ja koneellisen kullankaivun alasajoa vuosikausia seurannut kulttuurihistoriallinen

dokumentti tulee ensi syksynä YLE Areenan ohjelmistoon.

Tanskasen dokumentti keräsi paljon mediahuomiota ja teki pitkää aikaa kullankaivun taas näkyväksi Inarin kunnanhallinnonkin suuntaan. Mielenkiintoisia olivat osin kullankaivajayhteisönkin parista kuuluneet kommentit, joissa kaivattiin kertojaääntä selostamaan tapahtumia, kultaa näkösalle ja estradille tuotua draamaa ja actionia. Jotenkin kuulosti siltä, että oli odotettu lappilaista Gold Rushia tai realitysarjamaista Raimo’s Trailia. Ei Tanskasen dokumentin koskaan pitänytäkään olla mikään huuhdontakultaperusteisten kaivospiirien lakkauttamisen videopäiväkirja tai kullankaivuyksikön alasajon tutoriaali.

Oman aikansa paras esseisti, **Olavi Paavolainen** nosti “Risti ja hakaristi” -teoksessaan aikansa ilmiöitä – totalitaristisia natsi-Saksaa ja Neuvostoliittoa – sitoutumatta tai moralisoimatta havainnoineen katseensa selitykseksi lainauksen ‘je ne propose rien; je n’impose rien; j’expose’. En ehdota enkä tyrkytä mitään, minä esitän. Tai kuten alun kuvanveistäjämme totesi taiteensa synnyttämistä reaktioista Hesarissa; “Olen heittänyt esiin kysymyksen, en vastausta”.

En ole Juho-Pekalta kysynyt, onko hän Paavolaisensa lukenut tai kuvataiteilijan pöydässä merenrantakaupungin terasseilla istunut, mutta vastaus taiteellisen dokumentin Aurinko laskee Lemmenjoella herättämiin kysymyksiin voisi olla saman suuntainen.

Taideasioita, taideasioita...

MULLIS

Perustuslakitallebaanit kullankaivajien kimpussa

Kuormitan teitä edunvalvonta-asioilla, mutta tällä kertaa ne eivät ole mitenkään tylsiä.

Meille on tullut viime aikoina vaihteeksi enemmän voittoja kuin tappioita. Kullankaivajat ovat saaneet lainvoimaiseksi merkittäviä lupapäätöksiä.

Emme tiedä, ovatko ne Saamelaiskäräjien sovitteluvimman asenteen merkkejä vai silkkoja vahinkoja, mutta se ei estä niistä nauttimasta. Toki heidän lausuntomyllönsä jauhaa ikäviä tekstejä, mutta ei niissä ole mitään merkittäviä uutuuksia, ovatpahan paremmin muotoiltuja.

Tylsyyden poistosta vastaa tällä kertaa Ivalon paliskunta, joka on lähettänyt historiansa toisen lausunnon kullankaivuhankkeeseen. Ja tässä lausunnossa on paljon mielenkiintoista:

Hankkeen asiamiehenä on toiminut oikeustieteen tohtori **Martin Scheinin**. Tämä paljon julkisuudessa näkynyt perustuslakitallebaaniksi mainittu oikeustieteilijä on Itali-

asta käsin ohjeistanut meitä suomalaisia monenkin lain tulkinnan yksityiskohdista.

Nyt Hän omalla nimellään toimii vähäisen Ivalon paliskunnan asiamiehenä. Olemme toki olleet tietoisia, että Hän on toiminut Saamelaiskäräjälain taustapiruna ja aiemmin asiamiehenä muun muassa Enontekiön malminetsintävääntöihin liittyvissä oikeusprosesseissa.

Nyt Hän on huolissaan siitä, että erään kullankaivajan lapiokaivukokoluokan hanke rikkoo YK:n Lapsen oikeuksien sopimusta, minkä Suomi on ratifoinut.

Eikä siinä vielä kaikki, vaan näyttää uhkaavasti siltä, että Suomi on rikkonut myös YK:n TSS-sopimusta eli taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien sopimusta. Tai tarkkaan ottaen Asiamies on väittänyt, että Tukes sen rikkomuksen on jo tehnyt ja kullankaivaja vasta aikoo.

Valotan vähän taustoja: Enontekiöllä Saamelaiskäräjien tappioksi kääntyneen tutkimusluvan jälkimainingeissa joku (Scheinin Saame-

laiskäräjien toimeksiannosta?) lähetti YK:n ihmisoikeustuomioistuimelle kantelun liittyen Tukesin toimintaan. Tukes ei ollut muun muassa eräässä varauspäätöksessään ottanut huomioon näitä kahta sopimusta ja niiden velvoitteita.

Tämä kantelu on johtanut molempia sopimuksia valvovan YK-tason sopimusvalvontaelimen tekemään päätökseen, että Tukes ja viime kädessä myös KHO on rikkonut näitä molempia sopimuksia.

No en minäkään oikein voi ymmärtää miten varaus, joka antaa vain luvan tehdä malminetsintäluvahakemuksen voi rikkoa lapsen oikeuksia. Mutta siitä ei olekaan kysymys, vaan asianmukaisen selvittelyn puuttumisesta prosessin aikana.

Tätä keinoa nyt sitten monistetaan kullankaivun vastustamiseen. Ja kohteena on merkittävä Suolaajan alueen 500 m³ per vuosi volyyminilla eli niin sanotussa ritsaluokassa toimivan kullankaivajan hakemus.

Muu osa muistutuksesta on sitä tavanomaista höttöä: Suolaajan alue on kuulemma niitä viimeisiä kullankaivulta säästyneitä luonnonkauniita ja koskemattomia porojen paratiiseja. No nämähän iloittelut on aina helppo ampua faktoilla alas.

LKL puolustaa jäseniään tällaisessa tilanteessa niin, että kun vastarinnan juristikulut nousevat korkeiksi, niin LKL hoitaa niistä leijonanosan. Tässä tapauksessa kullankaivajalle tuli 600 euron ylimääräiset kustannukset – ilman LKL:aa kustannus olisi ollut minimissään kymmenkertainen.

Ajatus on, että se kenen kohdalle huono arpa sattuu, niin se on kaivajasta riippumaton arpa elämän suuressa arpajaispelissä. Olisi epärealua, jos hän yksin omilla varoillaan joutuisi taistelemaan eturintamassa koko porukan puolesta.

Jos esitetty tulkinta pitää paikkansa, niin aivan kaikkien mahdollisten luonnon- ja maan-

käytön lupien käsittelyn osalta tulee tutkia lapsen- ja TSS-oikeuden toteutumista ja se pysäyttäisi Suomen lopullisesti. Siksi en usko vastustajan läpimurtoon.

Ja vielä – Miksi Scheinin ei tässä toimi Saamelaiskäräjien asiamiehenä, vaikka se epäilemättä on kustannustensa maksaja. No siksi, että lausunnossa annetaan ymmärtää, että Saamelaiskäräjät voisi olla sopiva puolueeton arvioija, joka selvittäisi näitä väitettyjä vaikutuksia – ammattitaidolla ja taatusti puolueettomasti.

Ymmärrättehän nyt mitä tarkoitin, että eipä ole ainakaan tylsää ja tuosta sain itse päivän makeimmat naurut.

Saamelaiskäräjien kanssa kullankaivuoikeuksista vääntäminen on kestänyt kohta neljätoista vuotta, eikä loppua ole näkyvissä.

Tämäkin haasto voitetaan, mutta sitä ennen se täyttää tarkoituksensa eli sen avulla saadaan Kaivosviranomaisen varpailleen ja todellakin selvittelemään aivan ihmeellisiä asioita, mikä pitkittää luvan käsittelyaikoja ja nostaa niiden kustannuksia.

Rohkenen lisäksi epäillä, että kullankaivua ohjaavien virkamiesten suuri vaihtuvuus Tukesissa johtuu nimenomaan tästä, mikä myös on meille harmillinen asia.

Itse iloitsen siitä, että meitä pidetään sen verran hankalina vastustajina, että värvätään Suomen ykkösjuristi omalla nimellään asiamieheksi – se raskain tykistö, minkä vuoksi Valtion aarrearkusta on täytynyt kouraista melkoisen syvältä.

Eikö olekin hienoa?!

ANTTI PERONIUS
LKL ry:n puheenjohtaja

Inarin Virtaniemessä 22.3.2025

Kultakuvakisa 2024 tuomaroitiin Seminaariristeilyllä

Lapin Kullankaivajain Liiton 21.–23.2.2025 järjestämässä Kultaseminaarissa julkistettiin liiton Kultakuvakisan 2024 tulokset. Kuvia arvioivat edellisten vuosien tapaan Kiviharrastajan kuvalehti Mineralian toimitussihteeri ja Prospäkkärin visualisti **Liisa Hertell** LH Viestinnästä sekä Prospäkkärin päätoimittaja **Kai J. Rantanen**.

Ja tähän muutama sananen kisajärjestelyistä. Liiton Kultakuvakisan ytimessä on Lapin kulta, elävä Lapin kullankaivuperinne ja Lapin kullankaivajat. Kilpailuun toivotaan ja siinä arvostellaan kuvia, jotka liittyvät Lapin kultaan ja sen kaivamiseen.

Lapin kulta ei ole pelkkä metalli. Se on ilmiö, johon on kietoutunut yhteen Lapin kullankaivun historia, kultamaiden maisemat, elämäntapa ja perinteet. Sen vuoksi ulkomailla tai ulkomailla kaivetut arvomineraalien kuvat eivät valitettavasti ole fyysisesti tai teemallisesti osa tätä kokonaisuutta – niin briljantteja kuin ne ovatkin.

Kuvia kisaan tuli ilahduttavan paljon. Enemmän kuin aiemmin.

Kultakuvakisan tuomariston mielenterveyden ja ajankäytön hallinnan nimissä onkin varmaan syytä jatkossa rajata kuvien määrä per osallistuja per sarja johonkin mielenterveydellisesti hyväksyttävälle tasolle. Lisäksi jatkossa

“Fantom, Ropedangerin huono enne”.
Kuva: Matti Keränen

tullaan edellyttämään jonkinlaisten kuvatietojen liittämistä kuvaan. Allekirjoittaneelle on ollut toisinaan seminaarilavalla hiukan haasteellista keksiä kuville tarinat, kun kuvalähetyksen taustatietoina on saattanut olla saate: ECX, kuvat 1–17.

Ihan vähän paneutumista lisää, niin tästä tulee vielä parempi.

Kullan murut

VOITTAJAKUVA

Sarjan voitti **Matti Keräsen** hippukuva “Fantom, Ropedangerin huono enne”.

Kuva ei ole ehkä teknisesti aivan täydellinen ja panostaminen sekä kohteen valaisuun että kuvan tarkennukseen olisi tuonut hipun dramaattisen muotokielen ja pinnan tekstuurin vielä vaikuttavammin esille. Kuvasta ei käy ilmi hipun mittakaava, ja kenties edellä mainituissa puutteissa onkin kyse nimenomaan makrokuvauksen teknisistä haasteista.

Kuvan vahvuutena onkin itse kullanmurusen mystinen ja kenties jopa pahaenteinen ulkomuoto.

Tauno Leinon vuonna 2007 löytämä Karhu-kultahippu innoitti tuolloin GTK:n erikoistutkijana työskennelleen ja nykyään Mineralian päätoimittajana toimivan **Kari A. Kinnusen** pohdiskelemaan Prospäkkäriin 1/2008 kirjoittamassaan artikkelissa kultahippujen toisiinsa veistoksellisten muotojen vaikutusta niiden nimeämiseen hahmopsykologian lainalaisuuksien pohjalta.

Suurten hippujen nimeämistä ulkomuodon perusteella Kinnunen piti artikkelissaan

nimenomaan Lapin kullankaivuperinteeseen liittyvänä tapana.

2. SIJA

Sarjassa toiseksi sijoittuneessa **Jukka Parkkosen** kuvassa “Kivet ja kullat” puolestaan on visuaalisesti vahva ja teknisesti viimeistelty kokonaisuus. Kuvan asettelu on tasapainoinen ja etualan hiotut granaatit luovat harkitun kontrastin raakakullan käsittelemättömälle pinnalle. Valaistus ja terävyys ovat kohdillaan juuri oikeissa paikoissa.

Kuvaaja itse kertoo kuvassa olevan halkaisijaltaan 3,5 millimetrin kokoiset briljanttihiotut granaatit ja noin kaksi grammaa Puskuojalta huuhdottua kultaa. Kivien löytöpaikka ei ole enää tarkassa muistissa, mutta ne ovat todennäköisesti **Martti Patjaksen** ja **Sampo Parkkosen** aikanaan Puskuojalla kaivamia. Kivet hioi 80-luvun loppupuolella ivalolainen **Kaarlo Säkkilä**. Kuva on järjestelmäkameralla ja makro-objektiivilla kuvattu siten, että ki-

2. sija sarjassa Kullan murut: “Kivet ja kullat”, kaksi viistehiottua, halkaisijaltaan 3,5 mm granaattia ja noin kaksi grammaa Puskuojan kultaa. Kivien hionta: Kaarlo Säkkilä, kuva: Jukka Parkkonen

vet ja kultahiput on asetettu peilin päälle ja valaistu ainoastaan suoraan edestäpäin kameran linssin ympärillä olevalla led-valolla. Suoraan edestäpäin tuleva valo ja alapuolen peili saa viistehiotut kivet loistamaan hyvin.

Makrokuvauksella saa pieniinkin löytöihin näyttävyyttä, toteaa Parkkonen osuvasti.

Kullan murut -sarjan kolmas sija: "Kostean tuore sukellettu imuroitu hippu Sotajoelta, 10,57 g". Kuva: Antti Paananen

3. SIJA

Sarjan kolmanneksi rankattu **Antti Paananen** kuva "Kostean tuore sukellettu imuroitu hippu Sotajoelta, 10,57 g" kertoo tarinan hetkestä, jolloin kullankaivajan vaivannäkö palkitaan.

Tiukasti rajattu kännykkäkamerakuva tuo esiin tilanteen kaikki keskeisimmät elementit; Antin kasvot joilla maskin painaumat vielä erottuvat, ensikertaa ihmiskäden koskettaman ainutlaatuisen isomushipun ja taustalla Sotajokivarren kultakesän luonnon ja valon.

Kuva on rehellinen, koskettava ja aito.

Muu maailmankaikkeus

VOITTAJAKUVA

Pille Piret Matalojan melankolinen tai jopa hieman mystinen kuva rankkasateen piiskaamalta Palsintien poroportilta voitti sarjan Muu maailmankaikkeus. Nimeämätön kuva voisi

Sarjan Muu maailmankaikkeus voittajakuva on Palsintien poroportti. Kuva: Pille Piret Mataloja

miltei olla still-kuva jonkin ranskalaisen uuden aallon auteur-elokuvan esittelystä.

Kuvan sommittelu ja sateen piiskaama maisema yhdistettynä autioon, mutta kullankaivajille merkitykselliseen tienpätkään luo kuvaan vahvan ja autenttisen tunnelman. Satepäivän murrettu värinävyt ja sateentuhnuisen ikkunan kuvaan synnyttämä epätarkkuus rakentavat täysin erilaisen fiiliksen, kuin esimerkiksi keskiyön aurinko tai keskikesän räikeä auringonvalo olisivat tehneet.

2. SIJA

Tapio Soukan toiseksi arvosteltu “Kuutonen” on ytimessä sen osalta, mitä järjestäjät alun

perin sarjalla “Muu maailmankaikkeus” hakivat. Kilpailukutsussa kuvatun mukaisesti sarjassa oli tarkoitus tuomaroida muut (kuin kulta) kullankaivun yhteydessä tehdyt mielenkiintoiset tai arvokkaat löydöt, kuten esimerkiksi juurikin platinaryhmän mineraalit ja jalo- ja korukivet.

Sarjan käsittely on kuitenkin jäsenistön keskuudessa lähtenyt puolittain elämään ihan omaa elämäänsä – the truth is out there – mutta mikäpä siinä. Ihan mielenkiintoisia aivoituk- sia ja kuvia on näinkin esille tuotu.

Soukankaan kuvan taustatiedot eivät kerro kubistisen kuutosen muotoon jäähmettyneen platinaryhmän mineraalin nimeä eikä sukua,

Muu maailmankaikkeus -sarjan toinen sija: “Kuutonen”. Kuva: Tapio Soukka

vaikka näytteen vartaloon kairatut näytteenotoreiät juoruavatkin sen mineraalikoostumusta arvatenkin hyvinkin tarkkaan tutkitun.

Joskus Kultaseminaariristeilyaikojen alussa GTK:n vanhojen valokuvien arkistonhoitaja **Pentti Karhunen** piti kuvakisan järjestelijöiden pyynnöstä ex tempore -alustuksen kaikenlaisten valokuvakokoelmien arkistoinnin ja kuvatietojen taltioinnin merkityksestä ja tärkeydestä.

Karuimmillaan puuttuvat tai virheelliset kuvatiedot tekevät ainutlaatuisistakin kuvista historiallisessa tai tutkimuksellisessa mielessä arvottomia.

Useampia tohtori **Kari Kojosen** Prospäkkäriin kirjoittamia platinaryhmän mineraaleja käsitteleviä artikkeleita oikolukeneena tohdin arvella Soukan kuvan kikkareen olevan pintarakenteensa perusteella ennemminkin jonkinlainen osmium-iridium -lejeerinki kuin perusperryliitti tai ihan tavallinen isoferroplatina.

3. SIJA

Kolmanneksi outoili **Jorma Nousiaisen** “Alien pääkallo” sarjan ufo-osastolta. Löydössä on ilmeisesti kvartsiittiin painautuneet kidejäljet, jotka tosiaan muistuttavat ET:n tai jonkun muun tähtienvälisen liftarin kasvoja. Toisaalta kyseessä voisi olla myös koirankuonolaisen kirsu.

Koirankuonolaiset (lat. cynocephali) ovat taruolentoja vanhoissa eurooppalaisissa tarinoissa. Koirankuonolaisella on ihmisen vartalo ja koiran pää, tai ainakin koiran kuono, ja usein ne ovat karvaisia. **Adam Bremeniläinen** kirjassaan pohjoisista maista ja kansoista sanoo niitä olevan Naistenmaassa (so. Suomessa), jossa miehet ovat koirankuonolaisia. He puhuvat kieltä, joka on puoleksi puhetta ja puoleksi koiranhaukuntaa. Hän kertoo niitä nähtävän vankeina Venäjällä. (Wikipedia)

ERITYISMAININTA

Tuomariston erityismaininnan saa Antti Paananen kuva “Platinahippu 2,89 g. Sotajoki 6.8.2024 imuroimalla”. Todella upea löytö!

*Muu maailmankaikkeus 3. sija: “Alien pääkallo”.
Kuva: Jorma Nousiainen*

*Erityismaininta kuvalle “Platinahippu 2,89 g. Sotajoki
6.8.2024 imuroimalla”. Kuva: Antti Paananen*

Työn kuva

VOITTAJAKUVA

Markku Kivelän “Koehuuhdonta” nousi omalla keskittyneellä ja kullankaivajan perimäiseen rituaaliin kumartuneella sommitelmallaan jälkikäteen muistellen ehkä hiukan yllättäen sarjan “Työn kuva” voittajakuvaksi.

*Työn kuva
-sarjan voittaja:
"Koehuuhdonta".
Kuva: Markku
Kivelä*

Ensi vilkaisulla kuvassa ei ole sitä suurta draamaa tai työn sankarilaulua, jota visuaalisesti näyttaviin kaivukuviin usein haetaan, mutta kuvan ääreen tarkemmin pysähtyessä siinä onkin lopulta kaikki. Koevaskauksen tai loppupesun hiljainen rituaali, jossa on lopulta läsnä enää itse kullankaivaja, kultapuro ja vaskoolin pohjalla kenties kauan kaivattu ja kauan kaivettu kulta.

Kaikessa eleettömyydessään hienosti sommitellulla kuvalla on iso tarina kerrottavanaan. Kaiken täydellistää vaskaajan vieressä olevan lohkarren lävistävät kvartsijuonet – lupaus lähellä mahdollisesti piilottelevasta emäkalliosta.

Kaikkienensa kuva kertoo kuitenkin enemmänkin sinnikkästä etsinnästä ja odotuksesta, kuin epärealistisesta äkkirikastumisen toiveesta.

2. SIJA

Sonja Lehtisen toiseksi sijoittunut kuva “Hunntaustauko” (toimituksen nimeämä) tavallaan jatkaa aiemman kuvan teemaa. Vaikka kuvassa selkeästi on kullankaivaja työmaallaan, se ei leuhota kaivukuutiolla tai pyri Voitonpäivän paraatin tyyliiseen kalustoesitykseen. Lapiokin on niin keskeinen ja luonnollinen osa kokonaisuutta, että se on osittain rajattu kuvan ulkopuolelle.

Toisaalta kuva ei myöskään ole pelkästään kuva kullankaivajasta itsestään virkalakkeineen ja työhanskoineen, vaan enemmänkin muotokuva fyysisen kullankaivun synnyttämästä henkisestä tilasta ja hetkestä.

*Työn kuva -sarjan
2. sija: “Hunntaustauko”.
Kuva: Sonja Lehtinen*

Työn kuva -sarjan 3. sija: “Gold crumps”. Kuva: Jeffrey A. Cox

Kullankaivaja kotonaan - sarjan voittaja: "Tutkimusta Selperinojalla". Kuva: Sanna Mäkelä

Hetken hengähdys ja huntaustauko yksinäisen uurastuksen keskellä, mukana ehkä pieni hiven epäilyä ja epäuskoa. Tiiviissä kuvassa on intensiivisesti läsnä paljon niistä tunnelmista, joita jokainen kullankaivaja montullaan kokee.

3. SIJA

Sarjassa kolmanneksi sijoittunut **Jeffrey A. Coxin** kuva "Gold crumps" (Kultaiset rypyt, toim. suom.) olisi voinut osallistua yhtä hyvin sarjaan Kullan murut tai Muu maailmankaikkeus. Kuva tuli toimiston sähköpostilaatikkoon eri asennossa kuin miten se tässä Prospäkkärisä julkaistaan, mutta Prospäkkärin toimituksen silmissä kuva toimii näin päin paremmin.

Kuvassa ihan selkeästi on joku inertiatominen eli massahidasteinen kullantekokone, mutta tiukasta rajauksesta ja vaillinaisista taustatiedoista johtuen ei käy ilmi onko kuvassa

vaskoolin reuna, rikastusränni, kultakoira vai jonkunlainen tärypöytähässäkkä.

Kullankaivaja kotonaan

VOITTAJAKUVA

Vain reilu kuukausi sinisen, hämärän ja valkoisen kirjoman kaamoksen päättymisen jälkeen tuomaroidussa kuvakilpailussa sarjan "Kullankaivaja kotonaan" kuvissa taisi tuomaristoa eniten puhutella Lapin keskikesän loputon valo ja kaikkialla Lapin kesäisessä luonnossa toistuvat vihreän ja sinisen eri sävyt. Sarjan voittajaksi jrytettiin **Sanna Mäkelän** kuva "Tutkimusta Selperinojalla".

Kuvasta huokuu lämpö ja rauhaista kiireetömyys. Siitä miltei pystyy haistamaan kuivan paahtaisen kangasmetsän ja rehevän jänkäuoman ilmaan nostamat tuoksut. Nuoret kullan-

Kullankaivaja kotonaan -sarjan 2. sija: "IMG_4849" eli "Paskahuussi". Kuva: Jeffrey A. Cox

kaivajat ovat lähteneet kultaleiristä tutkimusretkelle. Maiseman avaruus tuntuu antavan tilaa sekä nuorten että katsojan mielikuvitukselle.

Kuva ei kerro mitä he ovat tutkimassa – mutta eipä sillä taida olla niin väliäkään.

2. SIJA

Sarjan toiseksi valikoitui Jeffrey A. Coxin "IMG_4849" eli "Paskahuussi" (toimituksen nimeämä). Kuvan vahvuutena on sen kekseliäs sommittelu: matkailuauto eli kullankaivajan koti näkyy huussin oven klassisen sydämenmuotoisen valoaukon kautta. Oven lautojen väliin jäävä irtistyspuoli valon ja varjon kontrasteineen rikkoo onnistuneesti kuvan symmetrian.

Kaikesta asetelmallisuudestaan huolimatta kuva ei ole teennäinen. Siitä henkii kodikas ja nostalginen tunnelma.

3. SIJA

Sarjan kolmas sija päätettiin jakaa kahden hyvinkin erilaisen kuvan kesken. **Veera Maja-maan** "Kultareunapilvet kesäisessä yössä" voisi sinällään olla kaunis kuva mistä vain Suomen suviyöstä, mutta nimenomaan kultaleirissä kuvattuna kesäyön kultareunapilvissä on aivan omanlaisensa lupaus.

Pille Piret Matalojan kuvassa "JeCo 13" puolestaan ollaan kultaleirin elämän perusasioiden äärellä; talousveden noutamisessa jänkäpuron kaltiosta. Taustalla Lapin kesäinen luonto luonteenomaisimmillaan.

Kiitos kaikille osallistuneille ajatuksista ja osallistumisestanne ja onnittelut pärjänneille.

Seuraavalla kerralla vähintään saman verran vielä pikkuisen parempia kuvia kilpailuun.

Ja kuvatietojen kera! ●

*Kullankaivaja
kotonaan -sarjan
jaetut 3. sijat: "Kulta-
reunapilvet kesäisessä
yössä". Kuva: Veera
Majamaa*

*sekä "JeCo 13". Kuva:
Pille Piret Mataloja*

Lapin Kullankaivajain Liitto ja kullanhuhdontakisat

75 50

TANKA VAARASSA JUHLAT

Lapissa varsinaisesti ja tilapäisesti
oleskeleville kullankaivajille

“**S**yksyllä 1949 kerääntyivät Lemmenjoen alueella työskentelevät kullankaivajat, Pellinen & kumppanien kämpälle Morgamojalle. Keskustelevaan eräistä samana syksynä sattuneista kiusallisista tapauksista, joiden aikana sattui muun muassa, että **Vihainen**

Seppänen menetti löytämänsä kulta-paikan sen takia, kun kukaan paikalla olleista kullankaivajista ei huomannut että...”

Näillä sanoilla alkaa ihka ensimmäinen “Lapin Kullankaivajain Liitto R/Y:n Toimintakertomus 18/9-49–22/3-50 väliseltä ajalta”.

Näillä samoilla kuvilla ja samoilla tunnel-

Lapin Kullankaivajain Liitto ry:n puheenjohtaja Antti Peronius aloittamassa sodankyläläisen Mari Vuontisvaaran taiteilemaa jälkiruokakakkua.

Marin pitopalveluyritykseltä oli lähtiöisin myös se liiton 70-vuotisjuhlilla tarjoiltu kakku, josta vieläkin kullankaivajien leirinuoioilla puhutaan.

Tankavaaran Sompiotalon aulan juhlakattaus droneperspektiivistä.

Prospäkkäri 1/2025

millä – kaivajien välisten riitojen sovittelulla ja kulku- ja liikenneyhteyksien parantamisella – kuin 67 vuotta aiemminkin Ivalojokivarressa alkoi Lapin kullankaivajien kollegiaalisen yhteistoimintaelimen toinen tuleminen Lemmenjoen Morgamojalla 18.9.1949. Kourallinen perustajajäseniä perusti Lapin Kullankaivajain Liiton, jonka tarkoituksena oli saattaa kaikki Lapissa varsinaisesti ja tilapäisesti oleskelevat kullankaivajat, sen etsijät sekä muutkin asiansharrastajat yhteistoimintaan.

Kaikkia kullankaivajia koskeva yhteistyö oli alkanut Ivalojoen Kultalassa vuonna 1882 herra kaivos- ja metallurgian superintendentti (kerassaan upeita nämä vuorimiesten itselleen keksimät tittelit!) **Carl Brobus Solitanderin** aloit-

17

teesta muodostamalla yhteinen välimiesoikeus eli kullankaivajalautakunta. Tämä yhteistyö hiipui aikanaan jokivarsien tyhjetessä kullankaivajista ja valtion uudelleenorganisoidessa kullankaivun hallinnointia.

Lemmenjoen kultaryntäyksen yhteydessä kullankaivajien ja kullankaivun yhteistoiminnan primus motorina ja organisaattorina puolestaan oli ensialkuun isojen monttujen ja äkermanian superkullankaivaja **Kullervo Korhonen**. Kultapurot ovat kullan maailmanmarkkinahinnan pyörteissä välillä lähes hiljentyneet ja melko lailla kullankaivajista tyhjentyneetkin, mutta virkamiesten pyrkimykset useampaan otteeseen vuosien varrella uudelleenorganisoida kullankaivun hallinnointia eivät ole saneet kullankaivajien yhteistyötä aatteellisen ja amatillisen edunvalvontaorganisaationsa puit-

teissa hiipumaan. Oikeastaan päinvastoin; mitä kovempaa vinkka Tikkurilan ja Arkadianmäen suunnasta on käynyt, sitä lujempaa ovat kullankaivajat pitäneet pompistaan ja karvaluristaan kiinni.

Lapin Kullankaivajain Liitto on omalta osaltaan pyrkinyt varmistamaan sen, että Lapin kullankaivu pysyy hengissä ammattina, harrastuksena ja Lapin tarinarikkaana kulttuuriperinteenä, eikä muutu pariksi pölyiseksi hyllyriviksi valtionarkistossa ja kunnallisissa kirjastoissa. Liitossa oli juhlavuonna noin 4 100 jäsentä.

Kullanhuuhdonnan SM-kisat 1974–2024

Kun kesällä tuli lisäksi täyteen 50 vuotta Lapin Kullankaivajain Liiton alulle panemien

Ansioituneita kultakisatalkoolaisia vuosikymmenien varrelta muistettiin kunniakirjoin. Kuva: Jutta Vehviläinen

vaskauskilpailujen järjestämisestä, oli kullankaivajilla tosiaan hyvä syy juhlia Tankavaaran kultakisojen yhteydessä. Sompiotalolla Tankavaarassa 26.7.2024 järjestetyn liiton 75-vuotisjuhlan yhteydessä jaettiin huomionosoitus puoleltoistakymmenelle Tankavaaran kultakisojen talkoolaiselle, jotka ovat olleet mukana kisojen järjestelyissä useamman vuosikymmenen ja ovat edelleen mukana. Ansoituneita olisi vuosien varrelta ihan varmasti enemmänkin, mutta nämä olivat huomioimisen kriteerit tällä kertaa.

Kullanhuuhdonnan suomenmestaruuskilpailuthan saivat alkunsa ajatuksesta Kultako-

din perustamiseksi vanhoille kullankaivajille. Varojen hankkimiseksi tähän hankkeeseen esitti **Erkki Kaikkonen** liiton vuosikokouksessa vaskauskilpailujen järjestämistä. Ensimmäiset Kullanhuuhdonnan SM-kisat järjestettiin Tankavaaran huuhtomolla 21.7.1974.

Pientä naposteltavaa ja taatusti hyvää seuraa

Arvovaltaisessa kutsuvierasjoukossa vilisi vuorimiehiä, professoreja ja presidenttejä – tervehdyksensä kultaiseen ikään varttuneelle liitolle esittivät Tukesin ryhmäpäällikkö **Terho Liikamaan** ohella niin työelämäprofessori **Hannele Pokka** ja Lapinkullan Ystävät ry:n presidentti **Pentti Hongistokin**. Lisäksi paikalle oli itse-oikeutettuina kutsuvieraina kutsuttu liiton kunniajäsenet.

Juhlakattauksessa katkarapuskagen ja sormiruokana lihaa, kalaa, kasviksia ja hedelmiä. Kuva: Jutta Vehviläinen

Kutsuvieraspöydässä työelämäprofessori Hannele Pokka ja talkootyömyyrä Pertti Kauppinen (vas.) ja liiton puheenjohtaja Antti Peronius ja Tukesin kaivosryhmän ryhmäpäällikkö Terho Liikamaa (oik.). Kuva: Jutta Vehviläinen

Tankavaaran Wanhan vaskoolimiehen ravintolan järjestämä näyttävä catering-tarjoilu oli kaikkea sitä mitä liitto tilasikin; alkoholiton, suolainen, makea ja ennen kaikkea maittava.

Liiton hallitus oli lisäksi päättänyt järjestää liiton perustamispäivänä pienimuotoisemman tilaisuuden aidolla ja alkuperäisellä perustamispaikalla – in situ – Pellisen kämpällä Lemmenjoen Morgamojalla. Kuumaa ja sateettoman loppukesän vuoksi Lemmenjoen pääuoma oli kuitenkin syyskuussa latvapuoleltaan niin kuiva, että venemiehet kieltäytyivät maanitteluista huolimatta ajamasta yhtään ylimääräisiä kyytejä Kultahaminaan saakka syyskuun 17. päivän viimeisen vuorovenekyydin jälkeen.

Tilaisuuden perumisesta tehtiin päätös viikkoa ennen vuosipäivää. Päätöksestä yritettiin synnyttää jälkikäteen turhaa populistista räkytystä. Poikkeusolosuhteet kuitenkin olivat sellaiset, ettei tilaisuutta pystynyt alun perin suunnitellusti kyliltä päin tulossa olleiden kutsuvieraiden logistiikan osalta järjestää. Toivotaan, että 75 vuoden päästä syyskuun puolivälissä Morgamnivasassa on paremmin vettä. ●

*Työelämäprofessori Hannele Pokka esittämässä onniteltu-
tervehdystä 75-vuotiaalle Lapin Kullankaivajain Liitolle.*

Merenluotojen huima elämäkerta **Taistelu Lemmenjoen kullasta**

Tilaa kirja netistä osoitteesta
www.taistelulemmenjoenkullasta.fi

Tilaus käy myös sähköpostilla osoitteesta
heikki.orava@saariselka.fi

Ja saa soittaakki. Kilauta numeroon 0400 252652.
Kesäkuun alusta mennään valtaukselle, jolloin puhelinyhteydet eivät aina pelaa. Mutta jätä vastaajaan viesti: kerro nimesi, osoitteesi ja puhelinnumerosi, niin lähetämme kirjan ja laskun.

Alusta loppuun suomalaista työtä

KORPI
kustannus

KULTAMUSEON vaihtuva näyttely nykypäivän kullankaivusta

■ Millaista on kullankaivu Lapissa nykypäivänä? Ketkä kultaa kaivavat ja miksi? Mikä on saanut palaamaan kultamaille vuosi toisensa jälkeen tai aloittamaan kaivun? Entä mikä mahdollisesti lopettamaan? Näihin kysymyksiin – tai osaan niistä – vastaa Kultamuseon juhannuksen alla avautuva vaihtuva näyttely ”Lapin kullankaivun kasvot”.

Näyttely kertoo henkilöesimerkkien avulla kullankaivusta pohjoisessa Lapissa. Joukossa on niin konkareita kuin keltanokkiakin: joku on kaivanut kultaa vuosikymmeniä, joku taas on aloittanut muutamia vuosia sitten. Yhteistä

heille on, että kullankaivu ja siihen liittyvä perinnekin on vienyt mukanaan.

Lapin kullankaivajilla on yhtä monta taustaa, kertomusta ja tarinaa kuin heitä on lukumäärältäänkin. Osalle kullankaivu on ammatti ja monelle harrastus, joka täyttää lomat ja siivun vapaa-ajasta. Kullankaivu voidaan ajatella myös elämäntapana. Jokainen kaivaja on oma persoonansa, ja näyttelyssä pääset tutustumaan heistä yli kymmeneen erilaiseen.

Näyttely on esillä 19.6.2025–8.5.2026, ja se sisältyy pääsylipun hintaan. Tervetuloa!

HANNA MATTILA

Vuosikokous 2025

Sisäänajossa modernit kokouskäytännöt

Lapin Kullankaivajain Liitto ry:n vuosikokous pidettiin yhdistyksen sääntöihin 40 vuotta sitten tehdyn tarkennuksen mukaisesti maaliskuun viimeisenä lauantaina Inarissa eli 29.3. 2025 viime vuosina vakiintuneeseen tapaan Hotelli Riekonlinnassa Saariselällä.

Alun perin kyseisessä sääntöpykälässä määrättiin Inarissa kotipaikkaansa pitävän liiton vuosikokous pidettävän vuosittain aina maaliskuun 23. p:nä.

Tilaisuuden avasi Lapin Kullankaivajain Liitto ry:n puheenjohtaja **Antti Peronius** ja vuosikokouksen aluksi kunnioitettiin perinteitä ja pidettiin hiljainen hetki ajasta iäisyyteen rikkaampien aarteiden ääreen siirtyneitä kultaveljiä ja -sisaria kunnioittaen.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin **Karri Kuusama** ja sihteeriksi **Pekka Väyrynen**, edellä mainittu Lemmenjoen Kivikkopuron ja jäljempi Sotajoen Vuijemin kullankaivajia.

Uudet kokouskäytännöt

Vuosikokoukseen osallistui paikan päällä Riekonlinnan auditoriossa 27 liiton jäsentä. Kokouksen satelliittipaikkakunnilla Jalasjärvellä kokousta seurasi etänä kymmenkunta henkilöä ja Oulun Tarantella-ravintolan kabinetissa kolme. Jalasjärven kokoustila jouduttiin vaihtamaan Luopajärven Nuorisoseurantalolta Neste Jalasjärven kabinettiin nuorisoseurantalolla ennen kokousta tapahtuneen pienimuotoisen tulipalon ja savuvahingon vuoksi. Liiton vuosikokousosallistujilla ei ollut mitään tekemistä tulipalon kanssa.

Vuosikokouksen puheenjohtajana toimi Karri Kuusama (oik.) ja sihteerinä Pekka Väyrynen.

Etäkokouspaikoilla oli mahdollisuus seurata kokousta livenä ja puhettakin pari kertaa kokeiltiin, mutta äänestysmahdollisuutta ei vielä tässä vaiheessa ollut – eipä toisaalta ollut äänestykseen menneitä kokouspäätöksiäkään.

Omaa JomsanYouTube-kanavaakin pyörittävä Samuli Jomppanen hoiti kokouksen suoratoiston striimauksen niin että liiton jäsenillä Oulussa ja Jalasjärvelläkin oli etänä mahdollisuus osallistua kokoukseen.

Vuosikokouksen livestriimauksen eli suoratoiston pilotointia ennalta ilmoitettuihin etäkokouspisteisiin oli hoitamassa lemmenjokislähäinen **Samuli Jomppanen** Rovaniemeltä. Samulihan oli joskus takavuosina yhtiökumppaninsa kanssa räätälöimässä liiton kotisivupalveluita silloisten standardien mukaiseen kuusiin.

Nyt laitettiin siis liikkeelle ensimmäiset bitit koronavuosien jälkeen säännöllisesti keskusteluun nousseiden liiton vuosikokousten etäkokousjärjestelyiden sisäänajamiseksi aiempien vuosikokousevästysten mukaisesti. Periaatteessa kyseessä ei siis ollutkaan pelkkä simppli videokuvan ja äänen striimaussessio, vaan kahdensuuntaisen vuorovaikutusprotokollan läpiajo nykytekniikalla toteutettuna.

Vastuut ja kunnia

Edellisessä vuosikokouksessa valittiin puheenjohtajaksi kolmivuotiskaudelle 2024–2026 Antti Peronius. Halli-

Hallituksen jäsenet vasemmalta lukien: Hannu Raja, Esko Orava, Antti Peronius (pj), Kai J. Rantanen, Jutta Vehviläinen ja Ami Telilä (vpj). Kuivassa taustalla näkyy hallituksen jäsen Tapio Soukka etäyhteyden päässä Oulun Tarantella-ravintolassa.

Seppo Mauno (oik.) ja Reino Miinala Tankavaara-Vuotso akselilta seuraamassa kokousta.

tuksessa jatkavat jälkimmäisen kaksivuotis-kaudestaan **Hannu Raja**, **Ami Telilä** ja **Jutta Vehviläinen**. Kaksivuotisen hallituskautensa jälkeen erovuoroisina hallituksen jäseninä olivat **Esko Orava**, **Kai J. Rantanen** ja **Tapio Soukka**. Vuosikokouksessa valittiin ilman äänestystä erovuoroiset hallituksen jäsenet jatka-

maan. Hallitustoimintaa ollaan kehittämässä siten, että hallituksen jäsenten henkilökohtaisista erityisvastuusektoreista siirrytään toimikunnissa ja työryhmissä hoidettuun asioiden kehittämiseen.

Hallituksen järjestäytymiskokouksessa valittiin Ami Telilä liiton varapuheenjohtajaksi ja otettiin Kai J. Rantanen sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi.

Prospäkkärin päätoimittajana jatkaa Kai J. Rantanen. Aiemmin erillistehtävinä olleet kotisivujen päätoimittajuus ja sosiaalisen median – tällä hetkellä lähinnä Facebook ja Instagram – toiminnan vastuu päätettiin hallituksen järjestäytymiskokouksessa keskittää työryhmän vastattavaksi. Työryhmään nimettiin hallituk-

sen jäsenistä Hannu Raja, Tapio Soukka ja Jutta Vehviläinen.

Vuosikokouksessa toiminnantarkastajina jatkamaan valittiin **Seppo Kotikangas** ja **Martti Rapeli**, ja Kultakodin yhtiökokouksissa liittoa edustavat edelleen Hannu Raja ja Esko Orava.

Hallitus ei esittänyt vuosikokoukselle uusia kunniajäseniä kutsuttavaksi liittoon. Tällä hetkellä yhdistyksellä on 11 kunniajäsentä.

Talous tasapainossa

Rahastonhoitajan vuosikokoukselle esittelemien talouden tunnuslukujen todettiin olevan kunnossa, joten toiminnantarkastajien lausuman mukaisesti yhdistyksen tilinpäätös vahvistettiin ja vastuuhenkilöille myönnettiin vastuuvapaus tileistä ja hallinnosta. Hallituksen esityksen mukaisesti 193,68 euron suuruinen ylimäärä liitettiin omaan vapaaseen pääomaan.

Liittymis- ja jäsenmaksujen suuruudet kuluvalle toimikaudelle 2025 oli päätetty vuosikokouksessa 30.3.2024 ja niiden pohjalta vahvistettiin tulo- ja menoarvio kuluvalle toimin-

takaudelle 2025 melko lailla edellisen toimintakauden mukaisin oletuksin. Jäsenmaksun suuruus kuluvalle toimikaudella 2025 on 33 euroa – kullalla maksettaessa 0,5 grammaa Lapin kultaa – ja liittymismaksu 14 euroa. Nuorisojäsenmaksu on yhdistyksen sääntöjen mukaisesti puolet täysi-ikäisen maksusta eli 16,50 euroa.

Jäsenmaksut vahvistettiin hallituksen esityksestä samansuuruisiksi myös toimintakaudelle 2026.

Anurag Lehtonen oli esittänyt 14.2.2024 vuosikokoukselle 2024 tekemänsä esityksen uudelleen käsittelemistä vuosikokouksessa 29.3.2025. Lehtosen esitys koski muun muassa jäsenrekisterin hallinnoinnin ja liiton kotisivujen teknisen ja sisällöllisen uudistamisen tarpeita ja niiden eteen tehtyjä toimenpiteitä.

Vuosikokouksessa todettiin kuluvan vuoden toimintasuunnitelmassa vastattavan esityksessä esille nostettuihin asioihin.

Jäsenmäärä edelleen lievässä laskussa

Liiton jäsenmäärä oli vähentynyt jo kolmatta vuotta peräkkäin. Maksamattomien jäsenmaksujen vuoksi hallituksen päätöksellä katsottiin eronneiksi 137 henkilöä ja 171 henkilöä ilmoitti toimintakauden aikana itse päätöksestään erota yhdistyksestä. Lisäksi osa kullankaivajista oli siirtynyt suuren vaskaajan huomaan.

Uusia jäseniä liittoon oli puolestaan liittynyt 253 henkeä. Jäsenmäärä oli toimintakau-

den 2024 lopussa 4055 jäsentä, mikä on 65 jäsentä vähemmän kuin edellisvuonna. Toimintakertomuksen läpikäynnin yhteydessä todettiin tämän olevan osaltaan seurausta kotisivujen kautta tapahtuvan jäseneksi liittymisen vaihtomuudesta.

Kutsuttuja kunniajäseniä oli vuodenvaihteessa 12, ja nuorisojäsenten määrä puolestaan oli kasvanut 77 nuoreen kullankaivajaan. Vuosittain osa aiemmista nuorisojäsenistä toki raavastuu ja siirtyy aikuisjäseniksi.

Hallituksen esittelyn perusteella vuosikokous hyväksyi seuraavat 30 henkilöä yhdistyksen uusiksi varsinaisiksi jäseniksi: **Mikko Aalto, Kalle Aaltonen, Milla Aaltonen, Antti Haukipuro, Tarja Hovilainen, Tarmo Hovilainen, Pete Hirvikoski, Anneli Karhunen, Sami Karppi, Joonas Karsikas, Teija Korkatti, Seppo Kotikangas, Elias Lampola, Tatu Lampola, Sonja Lehtinen, Janne Liimatainen, Olli Marin, Marko Miettinen, Aila Mikkonen, Ville Mäenpää, Marko Nykänen, Jari Ollanketo, Antti Paananen, Otto Pohjanheimmo, Kalevi Simola, Antti Soppi, Reino Tilvis, Ilkka Tirranen, Juha Yli-Viikari.**

Edellä olevasta listasta on hakijan toivomuksesta jätetty pois yhden varsinaiseksi jäseneksi hakeneen ja hyväksytyin henkilön nimi.

Vuosikokouspöytäkirja, kokouksessa esitelty toimintakertomus 2024 ja vahvistettu toimintasuunnitelma vuodelle 2025 tulevat luettaviksi yhdistyksen kotisivuille www.kullankaivajat.fi. ●

MYYDÄÄN KULLANHUHDONTALUPA

Lemmenjoen Ruihtuäytsin latvalla kullanhuhdonta-alue 2,9 ha.
Sisältää 2002 pystytetyn valmishirsikämpän, vesipumpun
ja muut lapiokaivuvälinneet, aurinkopaneelin,
moottorisahan ym. tarvikkeita.
Lupa voimassa 2030 saakka.

Puh. 040 018 2964

Lapin Kullankaivajain Liiton yhteisalueiden ohjeistusta vuodelle 2025

LIITON VÄLIVARASTOINTIALUEET

Lanssit Äivihjärventie 35 a Lemmenjoella ja
Kahdentoistakattilanoja Kutturantien varrella Härkäselässä

► **Kullanhuuhdonta- ja varastoalueet** ovat vain liiton jäsenten käytössä = jäsenmaksujen oltava kunnossa

► **Varastoalueilla** säilytettävä kaivutoimintaan tarkoitettu omaisuus tulee olla näkyvästi merkittynä nimellä ja puhelinnumerolla. Alueet ovat välivarastointialueita: enimmäissäilytysaika on 2 vuotta.

► **Toimenpiteinä** vuosittain välivarastointilansseilla olevat merkitemättömät tavarat poistetaan ja hävitetään, metalliromu kierrätykseen. Ajoneuvot poistetaan omistajansa kustannuksella. Pelastakaa omaisuutenne merkitemällä se näkyvästi ja ajoissa.

► **Kullanhuuhdonta-alueet:** kaikilla alueilla on liiton omistukseen siirtyneitä rännejä, rihoja, vesikouruja. Näille on merkitty säilytyspaikka ”LKL, kaivuvälineitä lainattavaksi valtausalueella”. Alueille ei saa poislähtiessään jättää muuta tavaraa eikä jätteitä.

Ennen poistumistanne tasoitelkaa montunne kaivoslain mukaiseen yleisen turvallisuuden edellyttämään kuntoon ja toimittakaa kaivuraporttinne liitolle kaivosviranomaiselle tehtävää vuosiraporttia varten.

► Kiinteistöjätteet on kaivajan itsensä toimittava asianmukaisesti jätehuoltokuntayhtymä

Lapecon molokkeihin. Kierrätettävä metalliromu joko Lintumaan hyötyjäteasemalle Ivaloon tai liiton Härkäselän lanssin romunkeräyspisteeseen.

► **Roskia ei saa hävittää polttamalla** leirialueiden nuotiopaikoilla.

► Ongelmajätteet, kuten jäteöljy, elektroniikkaromu ja akut **ehdottomasti suoraan Lintumaan hyötyjäteasemalle Ivaloon**. Alueet on muutenkin pidettävä kaivoslain määräysten mukaisesti siistinä.

► Kaivussa on käytettävä saostusaltaita ja estettävä samentuneen veden pääsy ulkopuoliseen vesistöön, myös vapaavirtauksella rännitettäessä. Suoraan puroon rännittäminen on kielletty. Elsa-Palsinojan alueilla edellytetään käytettävän alueille kaivatettuja kiertovesialtaita vesistön suojelemiseksi.

Toiminnanjohtajalta saa neuvoja vesijärjestelyiden tekemiseen.

► **Saunat:** Saunallisille valtauksille liiton tuomat saunapuut eivät ole nuotiopuita. Kaivajat hankkivat nuotipuunsa itse – ja saunapuitakin voi joskus joutua omatoimisesti hankkimaan. Tämä ei koske Lemmenjoen kansallispuistoa. Lemmenjoen jäsenvaltauksille huolletaan käytettävä polttopuu liiton toimesta.

HUOM!

Kaivu ilmoitukset: liiton kullanhuhdonta-alueilla toimivien jäsenten on ehdottomasti täytettävä kaivu ilmoituslomake. Laki velvoittaa raportoimaan tiedot kaivosviranomaiselle, ja tiedot ovat tärkeitä alueiden jatkokäyttöä suunniteltaessa.

Liiton toiminnanjohtaja on alueella ylintä määräysvaltaa Lapin Kullankaivajain Liiton nimissä käyttävä taho. Toiminnanjohtajan neu-

voista, kehotuksista tai määräyksistä ei ole urputusmahdollisuutta.

Pulmatilanteissa ottakaa yhteys liiton toiminnanjohtajaan, puh. 0400 836 500. Jos ei satu saamaan puhelimitse kiinni, niin jättäkää tekstiviesti tai ottakaa vaihtoehtoisesti yhteyttä sähköpostilla: info@kullankaivajat.fi.

Kultaista kesää kaikille!
LKL ry

LAPIN KULLANKAIVAJAIN LIITON KOKO JÄSENISTÖN VAPAASSA KÄYTÖSSÄ OLEVAT KULLANHUHDONTALUPA-ALUEET

Käytössä olevat lupa-alueet vuonna 2025

Lupaehdojen mukainen työskentelyaika vuosittain 1.6.–30.9.
Katso karttaliitteet liiton kotisivuilta www.kullankaivajat.fi.

ALUE	LUPATUNNUS	ALUEEN NIMI
Palsinoja, Palsi	HL2014:0048	Bizebazé Palsi
Elsaaja, Palsi	HL2013:0053	Gollediggi
Pulkkisenoja, Palsi	HL2015:0006	Buhtesaja Pulkkinen
Rönkönoja, Laanila	HL2017:0038	Rivolli
Rönkönoja, Laanila	HL2011:0049	Rönkön Neloset
Piispanoja, Laanila	HL2015:0002	Piispanpysäkki
Piispanoja, Laanila	HL2019:0014	Paavinpalikka
Tolosjoki, Laanila	HL2011: 0034	Täyskäsi (HUOM! 15.6.2025 alkaen)
Lauttaoja, Purnumukka	HL2021:0022	Aslakan sauva
Lauttaoja, Purnumukka	HL2015:0029	Petronellan pysäkki
Karuoja, Lemmenjoki	HL2011:0029	Karuoja Kakkonen
Kotaoja, Lemmenjoki	HL2013:0052	Nurkanvaltaus II

Kullanhuuhdonta-alue Täyskäsi HL2011:0034 on liiton jäsenistönsä käyttöön hankkima uusi kaivupaikka Tolosjokivarressa Pikku Hangasselässä.

Alue vapautuu liiton jäsenistön käyttöön 15.6.2025 alkaen. Siirtosopimuksen mukaisesti alueen aiemmat haltijat siirtävät tänä aikana paikalta pois oman omaisuutensa, eikä kaivu- ja tutkimustoimintaa liiton nimissä aloiteta ennen em. ajankohtaa.

Maastoliikenneluvitus alueelle järjestellään liiton toimesta.

► Kaikilla Lapin Kullankaivajain Liiton jäsenillä oikeus kaivaa kultaa näillä Lapin Kullankaivajain Liiton hallinnassa olevilla alueilla käsityövälineitä käyttäen. Oikeus koskee kunnia-, nuoriso-, kannattaja- ja varsinaisia jäseniä.

► Sallitut työvälineet ovat vaskooli, käsityövälineet, vesipumppu tai aggregaatti veden nostamiseksi ja ränni sekä hihnakuljettimet ja lapiomiehen rumpu. Liitto ei ole hakenut alueille ympäristö- tai vesitalouslupaa edellyttävien työmetodien vaatimia lupia, eikä liiton alueilla saa näillä välineillä toimia. Tämä koskee kaikenkokoisia kaivinkoneita ja imureita.

► Alueilla ei ole ennakkovarausjärjestelmää, vaan kaivamaan voi alkaa paikassa, jossa ei ole toisen kaivajan työmaata. Hyviä käytöstapoja ja kultamaiden reiluja perinteitä noudattaen taataan jokaiselle mahdollisuus yrittää.

► Kaikkien yli 12-vuotiaiden, jotka osallistuvat kullankaivuun liiton jäsenalueilla, on oltava yhdistyksen jäseniä.

► Yhdistyksen jäsenmaksu on oltava maksettuna – pitäisi toki olla muutenkin.

► LKL ry ei vakuuta toimintaa alueilla, eikä ole korvausvelvollinen yksittäisten jäseniensä toiminnasta itselleen, muille jäsenille tai kolmannelle osapuolelle koituvista haitoista tai vammoista.

► Liitto ei järjestä majoitusta alueilla. Leiriytyminen on sallittua lupa-alueilla sekä karttaliitteen mukaisilla erillisillä Metsähallitukselta leiriytymiseen vuokratuilla alueilla (kts. karttaliite Paavinpalikan kulkuoikeus www.kullankaivajat.fi).

► Alueilla voi majoittua omissa asuntoajoneuvoissa. Karuoja Kakkosen kömmätti ja sauna Lemmenjoella ovat käytettävissä 5 euron vuorokautista kulukorvausta vastaan. Avaimen saa Ahkun Tuvalta Njurguilahdesta panttia vastaan ja käyttökorkorvaukset maksetaan avaimen palautuksen yhteydessä.

► Liiton kotisivuilla julkaistut lupa-alueiden kartat ovat kopioita lupapäätöskartoista, jotka määrittelevät aluerajat maastossa. Niitä ei ole tarkoitettukaan suunnistamiseen. Ajo-ohjeita alueille saa liiton toiminnanjohtajalta, Laanilan Savotta Kahvilasta ja Kutturantien kioskilta.

► Kaivajat, käsitelty maamäärä ja saatu kultamäärä on vuoden loppuun mennessä ilmoitettava liitolle vuosiraportointia varten.

► Löytämänsä kullaa saa kaivaja luonnollisesti pitää.

► Tarkempia tietoja sekä ohjeita ongelmatilanteissa saa liiton toiminnanjohtajalta, puh: 0400 836 500.

Kultaista kesää ja onnistuneita elämyksiä,
LKL:n hallitus

Kaivukauden 2025 viralliset liiton tapahtumat

- ▶ Liitto järjestää 27.7.2025 Pahaojan kämpällä ”Kulttuuria ja geologiaa” -iltapäivätapahtuman.
- ▶ Pihlajamäen Kuvernöörin virastolla Lemmenjoen Miessinmaalla infokyltin paljastustilaisuus 2.8.2025. Tarkemmat kellonajat ilmoitetaan kesän aikana.
- ▶ Liitto järjestää yhteistyössä Tankavaaran Kultakylän kanssa Kullanhuuhdonnan SM-kilpailut 18.–20.7.2025 Tankavaarassa.

Yhteystietoja virkateiden ja tienvarsien kulkijoille

 Kaivosviranomaisena toimivalla Tukesilla on selkeä ja kattava kullanhuuhdonta koskeva sivusto kotisivuillaan osoitteessa: tukes.fi/teollisuus/kaivos-malminetsinta-kullanhuuhdonta/kullanhuuhdonta. Sieltä löytyy käytännössä kaikki; ohjeistus, hakemus- ja ilmoituslomakkeet, karttatiedostot sekä lupapäätökset ja kuulutukset.

Asiointi toivotaan ensisijassa hoidettavan sähköisesti: kaivosasiat@tukes.fi

Mikäli kuitenkin haluat kaivosviranomaisen valistuneen näkemyksen johonkin spesifiin asiaan, voit olla yhteydessä kullanhuuhdonta-valvonnan päävastuulliseen ylitarkastajaan:

ylitarkastaja Heikki Puhakka,
puh. +358 50 428 5612 tai
heikki.puhakka@tukes.fi

Luvat maastoliikenteeseen teiden ulkopuolisille kullankaivu-alueille haetaan Metsähallitukselta sähköisesti osoitteesta:

verkkoakauppa.eraluvat.fi/fi/maastoliikenne/
Käsittelyaika on 10–15 arkipäivää.

Muut luvat esim. puuston poistoon haetaan Metsähallituksen kirjaamon kautta, josta lupahakemukset kulkeutuvat Luvat ja suostumukset -asiointiyksikköön.

Metsähallitus ottaa asiakirjat vastaan ensisijaisesti sähköisessä muodossa:

kirjaamo@metsa.fi

Paperiposti:

Metsähallitus/Kirjaamo,
PL 80, 00521 Helsinki

Ihmisasiointi puhelimitse:

– Metsähallitus Kiinteistökehitys,
kaivosalan asiantuntija Pasi Molkoselkä,
puh. +358 40 352 3127

– Metsähallitus Luontopalvelut,
maankäytön erityisasiantuntija
Tuija Kangasniemi,
puh. +358 40 752 6217

*Piirros: Erkki Sandberg 2002.
Kuva: Mika Yläpellon kokoelma*

Olavi ”Olli” ”Nopsajalka” Lind s. 20.12.1937 k. 6.2.2025

Viime kultaristeilyllä minulla oli ensimmäisen kerran raskas velvollisuus pyytää kullankaivajia liittymään hiljaiseen hetkeen. Sanoitin sen avaamalla kullankaivajien protokollan: nimiä ei mainita, kukin muistaa omiaan, kunnioitamme kuolemaa ja arvostamme elämää...

En puhunut silloin risteilyvieraille, puhuin Ollille.

Joka soluni huusi Ollin nimeä ja sitä, että juuri hän olisi ansainnut poikkeuksen tulla mainituksi nimenomaan tässä tilaisuudessa,

minkä rakentamiseen hän oli niin paljon vaikuttanut.

Opin tuntemaan tämän itsestään hyvin vähän melua pitävän kullankaivajan joskus 1990-luvun alkupuolella. Pyöritimme Kultaperinteen nimissä aluksi yksittäisiä kilpailuja, mikä toiminta sitten myöhemmin laajeni.

Olli ilmestyi talkoisiin etuajassa, hänellä oli yleensä itselleen järjestetty majoitus, eikä hän kysellyt ruokailujen perään, puhumattakaan talkoolaisille kuuluvista pienistä palkitsemisista. Hoitipahan vähäeleisen tehokkaasti sovitut hommat ja yleensä aika paljon enemmänkin.

Itsestään meteliä pitämättä Olli piti monia rakenteita pystyssä – hän toimi monen yhdistyksen ja epävirallisen kisaorganisaation kantavana voimana, ei kavahtanut vastuullisia eikä niitä ikävämpiäkään tavallista työtä muistuttavia tehtäviä.

Kun häneen tutustui paremmin, osoittautui, että hän ei ollutkaan mitenkään hiljainen kaveri, vaan hyvin sosiaalinen ja positiivinen seuramies. Hän puhui lämpimästi ihmisistä. Hänen kanssaan oli mukavaa käydä keskusteluja.

Kultaperinteen talkoolaisten palkitsemisen organisointi oli yksi näiden monien keskustelujen tuloksista. Olimme nähneet, kuinka moni talkoolaisporukka hyytyi, kun tarjolla oli vain velvollisuuksia. Saariselän juhannuskisoihin kehitimme Ollin ideoina fiksun tavan nauttia yhdessä vähän parempi sapuska kisarupeaman jälkeen. Yleensä tämän pienen arvostuksen osoituksen rahoituksen hoiti se yhteistyökumppani, joka oli tehnyt vuoden parhaan myyntinsä juhannusaattona.

Ehkä alatte päästä hajulle, mitä tarkoitan. Ei koskaan mitään itselle, mutta porukasta täytyy pitää huolta. Ja se, että asioita täytyy kehittää ja jatkuvuutta rakentaa.

Ehkä aivan kaikki eivät tiedä lempinimen Nopsajalka syntyä. Joskus 1990-luvulla Eväjärven kisoissa oli iltanuotiolla tullut puhetta hiihtien päällä kävelystä. Ollin mielestä siinä ei ollut mitään ihmeellistä, vaan kysymys on vain jalkojen nopeasta liikkumisesta.

Kuten arvaatte kullankaivu-genreen liittyy ajatusten nopea toteuttaminen, mutta ehkäpä jalat eivät liikkuneet tarpeeksi nopeasti tai teoria oli jotenkin väärä. Seurauksena olivat ikävät palovammat, mitkä rajoittivat seuraavan

kesän liikkumisia. Nopsajalka oli episodista seurannut korkkonimi, jolle ei voi sen synnyn jälkeen mitään. Niinpä Olli käänsi sen vitsiksi ja iloiseksi asiaksi, teettipä sellaisia T-paitoja-kin.

Ollilla oli kultakisaorganisaattorin uran lisäksi iso rooli vuosittaisen kultaristeilyn ideojana ja rakentajana. Ensimmäinen puolivirallinen reissuhan tehtiin Tallinnaan ja sen järjestivät Kullankaivajain Liitto ja Kultaperinne ry yhdessä. Sopimukset tehtiin parina ensimmäisenä vuotena Kultaperinteen nimiin ja Olli oli järjestelyissä yksi avainhenkilö meistä kolmesta.

En usko, että tätä neljännesvuosisadan täytännästä mukavaa alkuvuoden perinnettä olisi syntynyt ilman Ollia.

Ehkä ette usko tätä, mutta rauhallisen ja lempeän Ollin sisällä eli vahva edunvalvontaihminen – luullakseni on harvinaista, että samassa ihmisessä yhdistyvät ihmisistä välittäminen, taloudellinen käytännöllisyys ja aivan pikutarkka juoksevien asioiden hoitaminen.

Ollin näkemykset yhteisön voimasta ulkopuolista uhkaa vastaan olivat minulle silloin uutta ja uuttahan ne olivat myös silloiselle Kullankaivajain Liitolle. Yhdistyshän on vain työkalu, mikä organisoii, resursoi ja huolehtii

jatkuvuudesta ja jos se ei tätä tee, niin mihin sitä tarvitaan.

Ollilla oli suuri vaikutus siihen, mitä Lapin Kullankaivajain Liitto ry on nyt.

Luin jostakin organisaatiopsykologian kirjasta, että jos sata on uhattuna, niin vain yksi reagoi. Olli oli se yksi sadasta. Eikö ole yllättävää – aina miellyttävä, korrekti ja sovitteleva, mutta edunvalvontaan liittyvissä asioissa se asiat ja kehityskulut hoksaava, kyvykäs, jopa periksiantamaton.

Minulla herää voimakas mielikuva, että siellä toisessa paikassa Olli on löytänyt mieleistään seuraa ja toimii jo nyt avainhenkilönä, kun porukalle kehitetään mukavaa yhteistä toimintaa.

Ja jos siellä kuoleman portin toisella puolella on isompia edunvalvontatarpeita, niin en epäile ollenkaan, etteikö näitä syntyviä organisaatorakenteita käytettäisi tarvittaessa taitavasti johdettuun edunvalvontaan, kummalla osastolla sitten ollaankaan...

Tästä mukavasta ajatuksesta siirryn kirjoitukseni alkuun – LKL:n protokollaan ja siihen, mitä minun ehkä olisi pitänyt tehdä tai olla tekemättä:

Halusiko Olli koskaan joitakin poikkeamia säännöistä tai etuja hyväkseen. Eikö nimenomaan Olli jos kuka ollut joukkuepelaaja, joka ymmärsi miksi myös henkisiä rakenteita täytyy vaalia ja että se tehdään jatkumon avulla.

No olisiko Olli sitten halunnut, että Hänen kohdallaan olisi tehty poikkeus? Jälkikäteen minulle tuli vahva tunne, että juuri näin piti toimia – protokollaa ei muuteta. Juuri sitä Olli arvostaa.

Nukun siis yöni rauhassa
– Nuku Olli Sinäkin!

ANTTI PERONIUS

LKL ry:n puheenjohtaja

24.3.2025 hämärähyssyn hetkellä, Inarissa

KUVAT: HANNU RAJA

Merkkipäivät

"Onnellisuuden salaisuus ei ole tehdä sitä mitä haluaa, vaan tykätä siitä mitä pitää tehdä".

André Gide

Onnea kaikille merkkipäiväänsä viettäville kullankaivajille. Tykätäkää tekemisestänne.

LKL ry

85 v.

- 15.4. Niilo Kallatsa, Järvenpää
- 13.6. Veikko Valkonen, Kangasniemi

80 v.

- 8.12.2024 Jorma Huhta, Huhtamo
- 4.5. Elvi Minkkinen, Oitti

75 v.

- 14.5. Eino Närhi, Kalanti
- 31.5. Heikki Riihimäki, Orismala

70 v.

- 5.3. Rainer Haga, Kirkkonummi
- 25.4. Kari Piispanen, Kokkola
- 27.4. Arto Lötjönen, Savonlinna

65 v.

- 27.1. Terho Hankalin, Helsinki
- 3.3. Vesa Pukema, Rovaniemi
- 27.3. Sauli Iso-Lähteenmäki, Nokia
- 15.4. Teuvo Rajakangas, Kiuruvesi
- 9.5. Kari Blanck, Kirkkonummi
- 7.6. Päivi Suonerä, Kemijärvi

60 v.

- 27.2. Timo Rönkkö, Klaukkala
- 3.4. Heikki Keränen, Oulu
- 18.5. Eija Norrgran, Vaasa
- 14.6. Odd Hugo Hansen, Krokeldalen, Norja

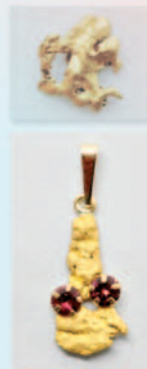
50 v.

- 28.1.2024 Olli Rantala, Ivalo
- 10.2. Aimo Luomaluhta, Ylihärmä
- 23.3. Joni Savela, Helsinki
- 14.5. Miia Juselius, Lahti
- 20.5. Mika Huhtala, Iisalmi
- 26.5. Kimmo Leskelä, Arkala
- 22.6. Mika Merinen, Karkkila
- 26.6. Sami Veijalainen, Asikkala

**ÄLÄ juokse koneelta koneelle
kuin GOLD RUSHin miehet.**

**Veden ja laitteiden etähallintaan
LINEAARIMOOTTORIT**

Lineaarimoottorit työntävät ja vetävät jopa 130 kg voimalla.

Voit säätää laitteita vesihanoista mönkijän etulevyyn sekä mihin mielikuvitus riittää.

Moottorit roiskevesisuojattu, kauko-ohjauskantama noin 100 metriä.

Hippukulta www.hippukulta.fi
KERAVA 0405454833 Raimo Niemelä

Kullankaivajien kesäpaimeneksi – hae liiton va. toiminnanjohtajaksi

Lapin Kullankaivajain Liitto ry hakee Lapin kullankaivuperinteestä ajan tasalla olevaa henkilöä monipuoliseen ja itsenäiseen työhön yhdistyksen kesäaikaiseksi va. toiminnanjohtajaksi.

Työtehtäviin kuuluu muun muassa yhdistyksen jäsenistön neuvominen, ohjaaminen ja opastaminen Lapin kullankaivuun liittyvissä iloissa ja suruissa, viikoittaiset päivystystunnit sovituisissa kohteissa, liiton värinen näyttäminen jäsenvaltauksilla, puhelin- ja sähköpostipäivystys, tavaramyynti ja jäsenhakemusten käsittely.

Työtehtävän kesto on määräaikainen ajalle 16.6.–18.8.2025. Päivämääristä voi tarvittaessa sopia. Työaika 128 t / kk, palkkaus johdetaan kokemustason perusteella toiminnanjohtajan työsopimuksesta. Konttori Kasöörin kämpä Tankavaaran Kultakylässä.

Auto on välttämätön työssä kulkemisen vuoksi.

Lisätiedot ja vapaamuotoiset työhakemukset viimeistään 10.6.2025 mennessä: puh. 0400 836 500
s-posti: info@kullankaivajat.fi

Kokko-Heikin makkarannälkä ja Prospäkkärin toimittaminen

Prospäkkärin päätoimittajalle kävi kuten liiton pitkäaikaiselle puheenjohtajalle **Heikki Kokolle** aamuinen makkarannälkensä kanssa joskus 1970-luvun lopulla.

Kultahistoriotsija **Seppo J. Partanen** muistelee teoksessaan “Sankareita, veijareita, huijareita” (Edita 1999), kuinka Kokko-Heikki istuskeli viimeisinä kesinä miehellään yhdessä vaimonsa **Marin** kanssa hoitamansa Matkustajakoti Otsamon rappusilla tarkkaillen kiireistä ja ruuhkaista matkailuliikennettä. Otsamon matkustajakoti baareineen sijaitsi nykyisen Hotelli Inarin paikalla Inarin kirkonkylässä.

Yhtenä vilkkaana heinäkuun aamuna Heikki päätti käydä nelostien toisella puolella ostamassa kaupasta makkaraa huikovaan aamunälkäänsä. Katseli siinä autojen vilinää etelään ja pohjoiseen odotellen sopivaa rakoa päästä mak-

karastoksille tien toiselle puolelle. Aikansa istuttuaan hän näki kauppiaan vetävän kaupan ovia lukkoon. Kello oli kiertänyt sopivaa saumaa odotellessa aamusta illansuuhun ja makkaran osto jäi seuraavaan päivään.

Päkkärin toimituksella tuli rappusilleen samanlainen ruuhkahuippu, ja ajankäyttöinen avaruusikkuna umpeutui. Aikataulullisia varapatruunoita käyttäessään päätoimittaja onkin sitten taas päässyt seuraamaan Inarin Lapin ilta-auringon kierron horisontin alasektorista liki lakipistettään. Nelostien matkailijaruuhkasta ei kärsinyt kuin Heikin makkarannälkä, mutta Prospäkkärin toimituksen syyllämisestä jäsenistön tiedonnälkä.

Päätoimittaja on asiasta vilpittömästi pahoillaan.

DAILY BOAT TRIPS ON LEMMENJOKI RIVER

VENEAIKATAULU ♦ TIMETABLE ♦ FAHRPLAN 2025

	AAMU		ILTA	
NJURGUILAHTI	10:00	13:00	17:00	20:00
	↓	↑	↓	↑
RAVADAS	10:40	12:00	17:40	19:00
	↓	↑	↓	↑
KULTALAN HAMINA	11:30	→ 11:40	18:30	→ 18:40

7.6. - 16.6. vain iltavuorot • evenings only • nur abends

17.6. - 16.8. aamu- ja iltavuorot • both mornings and evenings • morgens und abends

17.8. - 17.9. vain iltavuorot • only evenings • nur abends

NJURGUILAHTI-SOTKAJÄRVI 20 € / hlö / yksi suunta • 20 € / pers. / one way

NJURGUILAHTI-RAVADAS 30 € / hlö / yksi suunta • 30 € / pers. / one way

NJURGUILAHTI-KULTASATAMA 35 € / hlö / yksi suunta • 35 € / pers. / one way

Pyydämme varaamaan paikat • Please book beforehand • Platzreservierung voraus, bitte

Ei minimi henkilömäärää Hinnat sitoumuksetta.

AHKUN TUPA /
LEMMENJOEN LOMAMAJAT OY

tel. +358 40 7554306

LEMMENJOKI CAMPING

tel. +358 45 1971123, +358 40 0414294

HEIKKI PALTTO

tel. +358 40 7569075

.5362

Rupert Exploration Finland Oy

**“Kehitämme
Ikkarin kultakaivoshanketta
Sodankylässä ja toteutamme
alueellista malminetsintää
Lapissa.”**

**Tutustu hankkeeseen osoitteessa
www.ikkari.fi**